

Koncert z historią w Muzeum Podlaskim

Muzeum Podlaskie w Białymstoku, Wydział Instrumentalno-Pedagogiczny UMFC w Białymstoku oraz Zakład Instrumentów Smyczkowych zapraszają 14 listopada 2017 r., godz. 17.00, Ratusz w Białymstoku (Rynek Kościuszki 10) na kolejną edycję cyklu "Koncert z historią"

Wystąpią Monika Urbaniak Lisik (skrzypce), Jerzy Żak (lutnia, teorban, gitara).

Kierownictwo artystyczne Koncertów z historią - prof. Leszek Sokołowski

Prowadzenie i gawęda historyczna dyrektor Andrzej Lechowski

Wstęp 1 zł

Monika Urbaniak Lisik jest solistką, kameralistką i pedagogiem - profesorem skrzypiec i kameralistyki w Hochschule der Künste w Bernie (Szwajcaria).

Ukończyła studia w Akademii Muzycznej w Łodzi, uzyskując dyplom z wyróżnieniem w klasie skrzypiec prof. Zenona Płoszaja. Uzyskała I nagrodę na Ogólnopolskim Konkursie im. Z. Jahnkego (1979), a dwa lata później została wyróżniona nagrodą specjalną na VIII Międzynarodowym Konkursie im. H. Wieniawskiego w Poznaniu. Już podczas studiów liczne zaproszenia zarówno na koncerty kameralne, jak i solowe potwierdzały talent młodej skrzypaczki. W latach 1985-88, będąc stypendystką rządu szwajcarskiego, studiowała w klasie mistrzowskiej prof. Igora Ozima w Wyższej Szkole Muzycznej w Bernie. Studia zakończyła dyplomem solistycznym z wyróżnieniem w 1988 roku. Brała udział w kursach mistrzowskich w Łańcucie, Weimarze, Bayreuth, Bonn, Velenje, Bernie, pracując między innymi z O. Kryś, V. Malininem, M. Rostalem, I. Ozimem, kwartetem Tel-Aviv. Swoją karierę pedagogiczną rozpoczęła w Łodzi jako asystentka w klasie prof. Z. Płoszaja i kontynuowała w latach 1992-98 w klasie mistrzowskiej prof. I. Ozima w Bernie. W roku 1998 objęła profesurę w klasie skrzypiec i kameralistyki w Hochschule der Künste w Bernie. W jej klasie kształcą się skrzypkowie z wielu krajów Europy, Azji, Ameryki oraz Australii.

Od 2003 roku wykłada na Międzynarodowych Kursach Muzycznych w Łańcucie. W ramach współpracy z innymi uczelniami prowadzi również kursy w Bremie, Graz, Poznaniu, Warszawie i Łodzi, gdzie w tym roku akademickim obejmuje też funkcję Visiting Professor. Jest stałym ekspertem i jurorem konkursów muzycznych na terenie Szwajcarii.

Prowadzi szeroką działalność koncertową, obejmującą bogaty repertuar solistyczny i kameralny wszystkich epok, ze szczególnym uwzględnieniem muzyki dawnej. Propaguje twórczość kompozytorów polskich za granicami kraju- przede wszystkim muzykę Karola Szymanowskiego (m.in. wykonania I Koncertu z Berner Symphonie Orchester i z Cairo Symphony Orchestra, recitale w Bernie, Zurychu i Paryżu, nagrania

Sonaty dla radia szwajcarskiego). Koncertuje w wielu formacjach kameralnych, od duetu po oktet. Współpracowała m.in. z takimi artystami, jak Ana Chumachenko, Elena Casoli, Jörg Ewald Dähler, Hansheinz Schneeberger, Maria Szwajger- Kułakowska; z zespołem muzyki współczesnej Ton 3000 i z Berner Klavierquartett. Jako członek oktetu Schweizer Solisten występowała między innymi w Salle Gaveau w Paryżu i Wigmore Hall w Londynie. Jest również założycielką Trio Ardito, którego CD ukazało się nakładem firmy płytowej Acte Préalable. Jej kolejne CD jest poświęcone utworom kompozytorów berneńskich.

Była współorganizatorką i solistką w ramach międzynarodowych festiwali Biennale Bern (1999-2005), Saitenfestival (Berno, 2006), Kultur im Schloss Holligen (Berno, 2006-2013). W latach 1987-91 współpracowała również z Berner Symphonie Orchester.

Jako jedyna Polka była członkiem renomowanej orkiestry kameralnej Camerata Bern (1986-2001). W ramach tournée koncertowych po krajach Europy, Azji, Ameryki, Australii gościła na estradach takich jak Carnegie Hall, Berliner Philharmonie, Herkules Saal, Wiener Musikverein, Sydney Opera House. Występowała m.in. w ramach festiwali muzycznych w Lockenhaus, Luzern, Rheingau, Yehudi Menuhin Festival w Gstaad, Warszawska Jesień. Grała u boku takich koncertmistrzów jak Thomas Furi, Thomas Zehetmair, Ana Chumachenko, Kolja Blacher, Erich Höbarth. Koncertowała z wybitnymi solistami- m.in. z Heinzem Holligerem, Gidonem Kremerem, Elisabeth Leonską, Emanuelem Pahud, Peterem Serkinem, Andreasem Schiffem. Z Cameratą Bern dokonała wielu wyróżnionych nagrodami nagrań dla firm fonograficznych: Berlin Classics, Denon, ECM, Erato, Novalis. Z zespołem tym występowała również jako solistka, a także wielokrotnie prowadziła go jako koncertmistrzyni.

Gra na skrzypcach Jean-Baptiste Vuillaume (Paris 1840)

Jerzy Żak - lutnista, teorbista, gitarzysta. Początkowo studiował gitarę klasyczną w Łodzi (A. Kowalczyk), później w Alicante, w Hiszpanii (J. Tomás). W 1983 roku otrzymał dyplomem Royal College of Music (ARCM) w zakresie gry na lutni, wcześniej studiując u Ch. Wilsona, T. Crawforda, D. Poulton, A. Bailesa i N. Northa. O tego czasu specjalizuje się w muzyce dawnej grając na historycznych instrumentach szarpanych i prowadząc większe projekty zespołowe.

Występował z czołowymi zespołami muzyki dawnej w Polsce, grał też ze szwajcarskim Le Nations (M.-T. Yan, P. Pandolfo), duńskim Concerto Copenhagen (A. Manze); towarzyszył znanym solistom, jak B. Hofmann, P. Kusiewicz, R. Wistreich, O. Pasiecznik, A. King i inni. W Warszawskiej Operze Kameralnej był lutnistą i kierownikiem muzycznym produkcji barokowych (Monteverdi, Merula, Pękiel, Blow). W 1993 założył własny zespół – Kleine Cammer-Musique, specjalizujący się w repertuarze sasko-polskiego dworu w Dreźnie i w Warszawie w I. poł. XVIII wieku.

Zainteresowanie polonicami zaowocowało nagraniem dla Acte Préalable oratorium A. Scarlattiego, San Casimiro, Re di Polonia (partytura i kierownictwo, światowa premiera,

płyta nominowana do nagrody «Fryderyk 2001»), a w 2013, dla Akademii Wilanowskiej, kolejne oratorium: A. Melani, Golia abbattuto z ok. 1685 (partytura, kierownictwo, światowa premiera). Żak nagrał też płytę z muzyką lutniową S.L. Weissa i wybór kantat kameralnych A. Cestiego z sopranistą, Jackiem Laszczkowskim. Od kilku lat najczęściej współpracuje z sopranistką, Julią Mirosławską.

1. Żak jest w gronie wiodących badaczy muzyki lutniowej J.S. Bacha. Jego rekonstrukcje Concerti Weissa wydane są w „dziełach wszystkich” tego kompozytora w serii Das Erbe deutscher Musik (2007). Zajmuje się literaturą i tradycją wykonawczą XIX-wiecznej muzyki gitarowej, wokalne i kameralnej. Jest też żywo zainteresowany muzyką współczesną, co zaowocowało kompozycjami Pasiecznego (2009, 2011) i T. Opałki (2016) jemu dedykowanymi. Od ponad 25 lat czy w Akademii Muzycznej w Krakowie.

